

Nr 204.

Af herr **Jönsson** i Boa, om ändrad lydelse af 13 § 2 mom.
i förordningen angående tillverkning af brännvin.

I enlighet med Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 22 till 1903 års lagtima Riksdag har samma Riksdag beslutit gifva § 13 mom. 2 af kungl. förordningen angående villkoren för tillverkning af brännvin den 13 juli 1887 följande förändrade lydelse, nämligen:

»Har tillverkning vid ett och samma bränneri under tiden från den 1 oktober till den 1 därpå följande maj öfverstigit 600,000 liter beskattningsbart brännvin eller under tiden den 1 maj till den 1 oktober öfverstigit 435,000 liter, då skall förutom stadgad skatt erläggas en afgift af 5 öre för hvarje liter, hvarmed det tillverkade litertalet öfverstiger i förra fallet 600,000 liter och i det senare 435,000 liter.»

Syftet med denna ändring i lagstiftningen var att hejda den utveckling af brännerihandteringen, hvarigenom på de mindre bränneriernas bekostnad en afsevärd ökning af antalet större brännerier ägt rum.

I sin motivering till propositionen anför Kungl. Maj:t bland annat följande:

»Då det är af stor betydelse för jordbruket att fortfarande få behålla brännerihandteringen såsom en sin binäring, är det nödvändigt, att åtgärd vidtages för att hejda den ofvan antydda utvecklingen.»

Emellertid har erfarenheten senare ådagalagt önskvärdheten och behovet utaf att fortgå vidare på den inslagna vägen, alldenstund för hvar år allt flera brännerier tillkommit i ändamål att tillverka brännvin mera såsom en industri- och fabriksdrift än till tjänst för resp. orters jordbruk. Vid åtskilliga brännerier forceras tillverkningen i högsta grad afven med utländska produkter. På senare tiden har härvid i synnerhet

den mycket stärkelsesrika maniökaroten, till afsevärdt förfång för det inhemska potatisodlareintresset, fått tjäna till rudimaterie.

En ytterligare begränsning af tillverkningsmängden per bränneri genom högre beskattning för onaturligt stegrad bränning skulle otvifvelaktigt i önskvärd mån motverka berörda forcering och främja det åtrådda syftemålet att genom brännerirörelsen bereda åt det svagare jordbruket ett alltid välbehöfligt stöd.

Med stöd af hvad ofvan anförts hemställes,

att Riksdagen behagade besluta följande förändrade lydelse af nu gällande § 13 mom. 2 af Kungl. Maj:ts nådiga förordning angående tillverkning af brännvin den 11 oktober 1907, nämligen:

Har tillverkningen vid ett och samma bränneri under tiden från den 1 oktober till den 1 därpå följande maj öfverstigit 400,000 liter beskattningsbart brännvin eller under tiden den 1 maj till den 1 oktober öfverstigit 290,000 liter, då skall förutom stadgad skatt erläggas en afgift af 5 öre för hvarje liter, hvarmed det tillverkade litertalet öfverstiger i förra fallet 400,000 liter och i det senare 290,000 liter.

Stockholm den 27 januari 1911.

John Jönsson.
